

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2017 r. – Escribà Serra i in. / SRB**(Sprawa T-731/17)**

(2018/C 022/63)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Juan Escribà Serra (Girona, Hiszpania) i 8 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci R. Vallina Hoset i A. Lois Perreau de Pinninck)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które pozbawiły skarżące całości ich inwestycji w obligacje podporządkowane Banco Popular Español, S.A.
- zasądzenie od SRB zapłaty: na rzecz skarżących kwoty 1 726 504 EUR, tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”), podzielonej w następujący sposób:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 EUR;
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 EUR;
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 EUR;
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 EUR;
 - Joan Escribà Serra i Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 EUR;
 - Laia Escribà Nadal i Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 EUR;
 - José Sabater Comas i Mª Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 EUR;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2017 r. – ViaSat / Komisja**(Sprawa T-734/17)**

(2018/C 022/64)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà i S. Semey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej Komisji z dnia 24 sierpnia 2017 r., wynikającej z braku udzielenia przez Komisję w przewidzianym terminie, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, odpowiedzi na złożony przez skarżącą wniosek potwierdzający o dostęp do dokumentów z dnia 10 lipca 2017 r., w nawiązaniu do wniosku o dostęp do dokumentów zarejestrowanego pod nr 2017/2592, w zakresie, w jakim dotyczy on informacji przedstawionych lub wymienionych w kontekście zaproszenia do składania wniosków dotyczących ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami wszelkich ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niedopełnienia przez Komisję obowiązku uzasadniania ciężącego na niej na podstawie art. 296 ust. 2 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprzeprowadzenia przez Komisję konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2017 r. – STIF-IDF / Komisja

(Sprawa T-738/17)

(2018/C 022/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: B. Le Bret i C. Rydzynski, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w jej art. 3 „wkład[y] C2 przyznawan[e] przez STIF w ramach umowy CT2” za „[p]rogram pomocy wdrożony niezgodnie z prawem”, ale zgodny z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE, jakim jest dotknięta zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja, a mianowicie decyzja Komisji Europejskiej (UE) 2017/1470 z dnia 2 lutego 2017 r. dotycząca programów pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw świadczących usługi transportu autobusowego w regionie Île-de-France (Dz.U. 2017, L 209, s. 24). Takie naruszenie zostało popełnione przez Komisję, gdyż uznała ona wkład C2 w ramach CT2 za pomoc państwa, uznając, że środek ten przysporzył korzyści gospodarczej beneficjentom.

Skarżąca uważa ponadto, że Komisja w swej analizie wielokrotnie naruszyła prawo i popełniła szereg błędów w ocenie, gdy stwierdziła, iż czwarte kryterium orzecznictwa zapoczątkowanego wyrokiem Altmark nie zostało w niniejszym przypadku spełnione.